

[Svend Erik Hovmand]

skabtes der herefter enighed om at udsætte projektet. Dette fremgik meget klart af regeringens tiltrædelseserklæring og af den redegørelse, som trafikminister Ivar Hansen gav her i tinget i tirsdags. Det fremgik endvidere af trafikministerens redegørelse, at det er regeringens skøn, at de nødvendige forudsætninger for at genoptage projektet først vil være til stede om 4-5 år.

Jeg føler trang til at sige, at når vi i venstre har lagt så megen vægt på en udskydelse af dette projekt, så skyldes det ikke, at vi overser fordelene ved at skabe en fast forbindelse mellem landsdelene. Det afgørende argument for ikke at gå i gang nu har for os hele tiden været det overordnede hensyn til Danmarks økonomiske situation. Forholdet er nemlig det, at selv om det efter anlægsloven fra 1973 er brugerne, der skal betale, så ved enhver, at der indtil broens åbning vil blive tale om, at statens udgifter i en årrække vil blive forøget med milliardbeløb. Efter vores opfattelse ville disse øgede offentlige udgifter have nødvendiggjort, at vi enten gennemførte nye, store besparelser i milliardklassen på andre områder eller gennemførte tilsvarende skatteforhøjelser. Stillet over for disse økonomiske kendsgerninger tror jeg – og opinionsundersøgelserne synes at bekræfte det – at der også i befolkningen er et udtalt ønske om at udskyde dette projekt. Vi ved jo alle sammen, at lavkonjunkturerne i samfundet stiller meget store krav til den offentlige indsats på en lang række områder, det gælder det sociale område, det gælder energiinvesteringerne, og det gælder indsatsen for at lempe omkostningerne for dansk erhvervsliv, herunder ikke mindst den eksporterende og importkonkurrerende del af erhvervslivet.

Vi har altså i venstre ment, at kræfterne i denne situation måtte sættes ind på en række andre områder i de nærmeste år, og mon ikke de fleste også erkender, at trafikken mellem Øst- og Vestdanmark såmænd sagtens vil kunne afvikles på fuldt forsvarlig måde nogle år endnu uden en fast forbindelse? Regeringens beslutning om at udsætte brobyggeriet vil altså næppe få større trafikal betydning, også fordi prioriteringen i forhold til f. eks. en Østersøbro fortsat er den samme som anlagt af tidligere regeringer, nemlig at Østersøforbindelsen må afvente en Storebæltsforbindelse.

Udsættelsen betyder derimod, at vi får en tænkepause til nøjere at vurdere de mange spørgsmål og konsekvenser, der knytter sig til trafikken mellem Øst- og Vestdanmark. Jeg tænker her på de mange problemstillinger, der blev rejst under udvalgsbehandlingen her i sommer i folketinget, og jeg tænker på de tankevækkende og meget kvalificerede indlæg, der er kommet til os udefra, bl. a. fra gruppen af professorer med Thorkil Kristensen i spidsen, fra Samsølinjens arbejdsudvalg, fra repræsentanter for erhvervslivet, fra motororganisationer, miljøinteresserede og andre. Tænkepausen giver os også lejlighed til nærmere at vurdere nye tekniske muligheder i lyset af den trafikale og energimæssige udvikling samt hensynet til andre trafikforbindelser mellem Øst- og Vestdanmark.

Jeg vil gerne i den forbindelse påpege, at for venstre er det af betydning at sikre, at der fortsat kan være tale om flere trafikmuligheder mellem landsdelene. Jeg tror, at ikke mindst erhvervslivet i de områder, som jeg her specielt tænker på – omkring Kattegat, omkring den sydlige del af Store Bælt, Fyn, Lolland-Falster – har en interesse i netop denne problemstilling.

Lad mig til slut understrege, at jeg er fuldt opmærksom på, at beslutningen om at udskyde anlægslovens ikrafttræden selvsagt mødes med forskellige opfattelser rundt omkring i landet. Men det er min faste overbevisning, at uanset hvilket synspunkt man måtte have i denne sag, vil der være en almindelig tilslutning til det synspunkt, som har været det helt overordnede for venstres folketingsgruppe, at i en tid, hvor vi på grund af lavkonjunkturer og energikrise tvinges ud i en lang række andre store offentlige udgifter, vil der ikke være noget forgjort ved at udskyde denne milliardinvestering i nogle år. Alle ved jo, at uanset hvordan den finansieres, vil den ikke kunne undgå at få konsekvenser for landets samlede økonomiske situation.

Jeg skal med disse bemærkninger give mit partis tilslutning til den redegørelse, som ministeren på regeringens vegne har afgivet.

Ninn-Hansen (KF):

Det er jo almindeligt, når en minister kommer med en redegørelse og vi andre skal tage stilling til den, at vi siger tak til ministeren, og det vil jeg også gerne gøre, idet jeg